

Hof van Cassatie van België

Arrest

**101

**823

Nr. P.13.1765.N

DE FEDERALE PROCUREUR,

eiser,

tegen

N J E,

persoon krachtens wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd, aangehouden

verweester,

met als raadsman mr. Paul Bekaert, advocaat bij de balie te Brugge.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, van 31 oktober 2013.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Raadsheer Peter Hoet heeft verslag uitgebracht.

Eerste advocaat-generaal Patrick Duinslaeger heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Middel

1. Het middel voert schending aan van artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel: het arrest oordeelt, met verwijzing naar rapporten van het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke behandeling of bestraffing (CPT) van de Raad van Europa van 2011, dat er *in casu* ernstige redenen bestaan om te denken dat de tenuitvoerlegging van de Europese aanhoudingsbevelen afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de verweerster, zoals die worden bevestigd door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, nu verdachten van strafbare feiten met beweerde terroristische motieven in Spanje een ander regime van vrijheidsberoving moeten ondergaan in mensonwaardige omstandigheden die kunnen gepaard gaan met folteringen en een zeer beperkt contact met de buitenwereld (familie, advocaat en hulpverleners), zoals daar aanwijzingen toe zijn; de weigering tot overlevering moet met omstandige gegevens worden verantwoord, die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van de betrokkene, vanuit het standpunt van de eerbiediging van de juridische waarborg in de zin van artikel 6 EVRM; het louter verwijzen naar algemene verslagen van internationale organisaties is niet voldoende; er bestaat een vermoeden dat de uitvaardigende staat de rechten van de mens eerbiedigt, zodat er ernstige redenen moeten zijn die doen vrezen voor een manifest gevaar voor de rechten van de mens, die het vermoeden dat de uitvaardigende Staat de rechten van de mens eerbiedigt, kunnen

weerleggen; rekening houdend met het beginsel van het wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten, moet de weigering tot overlevering wegens miskening van de fundamentele rechten van de betrokkene met omstandige gegevens worden verantwoord die wijzen op een kennelijk gevaar voor zijn rechten en die het vermoeden van eerbiediging van de fundamentele rechten kunnen weerleggen; het arrest is niet naar recht verantwoord daar het geen concrete gegevens weergeeft om te motiveren dat de tenuitvoerlegging van de Europese aanhoudingsbevelen afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de verweerster en niet toelaat te verifiëren welke concrete gegevens in ogenschouw werden genomen ter ondersteuning van de beslissing tot weigering van tenuitvoerlegging; de beslissing is in dermate algemene bewoordingen gesteld dat zij het vermoeden van eerbiediging van de rechten van de mens, dat de uitvaardigende Staat ten goede komt, niet kan omkeren.

2. Krachtens artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel, wordt de tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel geweigerd ingeval ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokken persoon, zoals die worden bevestigd door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name die welke door het EVRM zijn gewaarborgd en die welke als algemene rechtsbeginselen van gemeenschapsrecht volgen uit de gemeenschappelijke grondwettelijke tradities binnen de Lidstaten van de Europese Unie.

3. Uit de overweging (10) van de preambule van het Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten blijkt dat de regeling inzake het Europees aanhoudingsbevel berust op een hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten. Deze hoge mate van vertrouwen tussen de lidstaten houdt een vermoeden in van eerbiediging door de uitvaardigende lidstaat van de fundamentele rechten bedoeld in artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel.

4. Gelet op dit beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten, moet de weigering tot overlevering worden verantwoord met omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de rechten van betrokkene, die het vermoeden

den van eerbiediging van die rechten, dat de uitvaardigende lidstaat geniet, kunnen weerleggen.

5. De rechter oordeelt onaantastbaar of de aangevoerde omstandige gegevens die wijzen op een kennelijk gevaar voor de fundamentele rechten van de betrokkene afdoende zijn om het voormelde vermoeden te weerleggen. Het Hof gaat enkel na of de rechter uit zijn vaststellingen geen gevolgtrekkingen afleidt die daarmee geen verband houden of op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

6. Het arrest oordeelt dat er ten aanzien van de verweerster ernstige redenen bestaan om te denken dat de tenuitvoerlegging van de Europese aanhoudingsbevelen afbreuk zou doen aan haar fundamentele rechten omdat “*verdachten van strafbare feiten met beweerde terroristische motieven in Spanje een ander regime van vrijheidsberoving moeten ondergaan in mensonwaardige omstandigheden die kunnen gepaard gaan met foltering en zeer beperkt contact met de buitenwereld (familie, advocaat en hulpverleners)*” en het verwijst daarvoor naar rapporten van het Europees comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke behandeling of bestraffing van de Raad van Europa van 2011.

7. Aldus verantwoordt het arrest naar recht de weigering tot overlevering omdat er ernstige redenen bestaan te denken dat de tenuitvoerlegging van de Europese aanhoudingsbevelen afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokken persoon, zoals die worden bevestigd door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Het middel kan niet worden aangenomen.

Ambtshalve onderzoek van de beslissing

8. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Laat de kosten ten laste van de Staat.

Bepaalt de kosten tot op heden op 0 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit eerste voorzitter Etienne Goethals, als voorzitter, en de raadsheren Filip Van Volsem, Alain Bloch, Peter Hoet en Erwin Francis, en op de openbare rechtszitting van 19 november 2013 uitgesproken door eerste voorzitter Etienne Goethals, in aanwezigheid van eerste advocaat-generaal Patrick Duinslaeger, met bijstand van griffier Frank Adriaensen.

F. Adriaensen

E. Francis

P. Hoet

A. Bloch

F. Van Volsem

E. Goethals